



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 322/2020-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], právne zastúpeného URBÁNI & Partners s. r. o., advokátska kancelária, Skuteckého 17, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Rastislav Urbáni, PhD., LL.M., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 4 ods. 1 a 3 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 48 Tp 33/2019 z 20. novembra 2019 a takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a .

## Odôvodnenie :

### I.

#### Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 4 ods. 1 a 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 48 Tp 33/2019 z 20. novembra 2019.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi ako obvinenému je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný zákon“) a pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona.

3. Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 2 Pv 688/16/5511-29 z 28. apríla 2017 bol podľa § 50 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) na uspokojenie nároku poškodených – obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (tvrdená škoda v sume 269 060,20 €) a [REDAKOVANÉ] (tvrdená škoda v sume 13 585 €; ďalej spolu len „poškodení“), zaistený majetok sťažovateľa, a to nehnuteľnosti zapísané na [REDAKOVANÉ], katastrálne územie [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ], katastrálne územie [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ] päť pištolí, dve guľovnice a jedna broková kozlica, obchodný podiel

v spoločnosti [REDACTED], obchodný podiel v spoločnosti [REDACTED], peňažné prostriedky do výšky 282 654,20 € na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, ktorého majiteľom je spoločnosť [REDACTED], ako aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na tento účet do výšky 282 654,20 €. Sťažovateľovi bolo zakázané so zaisteným majetkom nakladať a disponovať so zaistenými peňažnými prostriedkami. V zmysle § 50 ods. 5 Trestného poriadku návrh poškodených v časti, v ktorej navrhovali na uspokojenie ich nároku zaistiť majetok na majetkových právach spoločností [REDACTED], a [REDACTED], bol zamietnutý ako nedôvodný.

4. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 2 Pv 688/16/5511-125 z 5. decembra 2017 boli v zmysle § 50 ods. 1 Trestného poriadku na uspokojenie nároku poškodených zaistené ďalšie majetkové práva, a to peňažné prostriedky do výšky 282 654,20 € na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, ktorého majiteľom je sťažovateľ, a to aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na tento účet až do výšky 282 654,20 €, peňažné prostriedky do výšky 282 654,20 € na vkladnej knižke číslo [REDACTED] [REDACTED] vedenej v [REDACTED], majiteľom ktorého je sťažovateľ, a to aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na túto vkladnú knižku do výšky 282 654,20 €, peňažné prostriedky do výšky 282 654,20 € na účte číslo [REDACTED] [REDACTED] vedenom v [REDACTED] majiteľom ktorého je spoločnosť [REDACTED], a to aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na tento účet až do výšky 282 654,20 €. Sťažovateľovi aj spoločnosti [REDACTED], bolo zakázané so zaistenými majetkovými právami nakladať. Podľa § 50 ods. 5 Trestného poriadku návrh poškodených v časti, v ktorej navrhovali na uspokojenie svojich nárokov zaistiť majetkové práva vo forme peňažných prostriedkov do výšky 282 654,20 € na účtoch sťažovateľa číslo [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vedených v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, spoločnosti [REDACTED] [REDACTED], číslo [REDACTED], vedenom v [REDACTED], spoločnosti [REDACTED], číslo [REDACTED] [REDACTED], vedenom v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, spoločnosti

████████████████████, číslo ██████████ ██████████, vedenom v ██████████ ██████████ ██████████ ██████████, pobočka zahraničnej banky, spoločnosti ██████████, číslo ██████████ ██████████ vedenom v ██████████ ██████████ ██████████ ██████████, pobočka zahraničnej banky, bol zamietnutý ako nedôvodný.

5. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 2 Pv 688/16/5511-253 z 29. októbra 2019 (ďalej len „uznesenie prokurátora“) bol podľa § 51 ods. 2 a § 50 ods. 5 Trestného poriadku per analogiam zamietnutý ako nedôvodný návrh sťažovateľa na obmedzenie zaistenia nároku poškodeného na náhradu škody. V odôvodnení uznesenia prokurátor uviedol: *„Obvinený... v podaní z 22.02.2019... nazvanom ako Žiadosť o preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora... okrem iného uviedol, že žiada o neodkladné nariadenie obmedzenia výkonu uznesenia č 2Pv 688/16/5511-29 v zmysle § 51 ods. 2 Tr. por., pričom tento návrh odôvodnil tým, že výkon tohto zaistenie je v neprimerane dlhej dobe a v neadekvátne zaisťovanej výške majetku spoločnosti ██████████ a obvineného zaisťovaný a to k neustálenej výške škody, pričom neustálenosť výšky škody zdôvodňoval predovšetkým tým, že žiadneho trestného činu sa nedopustil a v danej veci ide výlučne o civilnoprávny spor. Svoj návrh nepriamo zdôvodnil aj tým, že vyšetrovateľ uložil znalcovi Ing. Ladislavovi Duczayovi a Ing. Jánovi Bahýľovi, Phd. zisťovať všeobecnú hodnotu nehnuteľností, pričom podľa jeho názoru by sa mala zisťovať všeobecná tržná hodnota, resp. tržná hodnota, čím došlo k podhodnoteniu majetku obvineného, ako aj nesprávnym určením hodnoty obchodného podielu obvineného v spoločnosti ██████████ v súvislosti s vyjadrením organizácie ██████████ ktoré neberie do úvahy navýšenie základného imania dňa 17.11.2017 na hodnotu 301 639,00 €.*

*Pokiaľ ide o neustálenosť výšky škody, spôsobenú predovšetkým tým, že sa obvinený nedopustil žiadneho trestného činu tu uvádzam, že dôvodnosť vznesenia obvinenia ██████████ ██████████ pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bola preskúmaná nielen pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, ale opakovane aj Generálnou prokuratúrou SR, pričom bola skonštatovaná dôvodnosť a opodstatnenosť*

*takéhoto postupu vyšetrovateľa. Taktiež možno konštatovať dostatočne ustálenú výšku škody, ktorú mal obvinený konaním kladeným mu za vinu spôsobiť.*

*K námietke ohľadne zisťovania všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti možno len zopakovať argumenty uvedené v preskúmaní postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Tr. por. z 29.10.2019, a to, že nie je zrejmé, čo je všeobecná tržná hodnota, resp. tržná hodnota, a prečo by mal znalec určovať takúto (riadne nedefinovanú hodnotu majetku). Pokiaľ by sa tým myslela trhová hodnota, táto sa znaleckým skúmaním nezisťuje, nakoľko trhová hodnota nie je dostatočne objektívna a objektivizovateľná, keďže táto je plne závislá od momentálnej konkrétnej ponuky a dopytu, ktoré sa môžu a aj spravidla diametrálne líšia od všeobecnej hodnoty, a to či už v kladnom alebo zápornom smere. Určovanie hodnoty majetku ako všeobecnej hodnoty znalcovi priamo vyplýva z právnych predpisov, konkrétne z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z.. Všeobecná hodnota majetku pritom je výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou a opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohútkou. Za takýchto okolností vyšetrovateľ ani nemohol postupovať inak, než znalcovi zadať zisťovanie všeobecnej hodnoty majetku, a znalec aj tak správne postupoval.*

*Taktiež k hodnote obchodného podielu možno zopakovať argumenty uvedené vo vyššie spomínanom preskúmaní postupu vyšetrovateľa, a to že pre určenie hodnoty obchodného podielu je rozhodujúca hodnota vlastného imania a nie základného imania (aj tu vid' vyššie zmienenú vyhlášku) a z vyjadrenia spoločnosti [REDAKOVANÉ] z 28.03.2018 vyplýva záporné vlastné imanie spoločnosti [REDAKOVANÉ] ako aj [REDAKOVANÉ], z čoho vyplýva nulová hodnota obchodných podielov v týchto spoločnostiach. Obvineným uvádzané navýšenie základného imania je v takom prípade irelevantné.*

*Taktiež neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by inak odôvodňovali zrušenie alebo obmedzenie zaistenia nároku poškodeného na majetku obvineného resp. spoločnosti [REDAKOVANÉ], pričom dôvody na takéto zaistenie, ustálené v doterajšom priebehu prípravného konania, neboli ničím oslabené.“*

6. Proti uzneseniu prokurátora podal sťažovateľ sťažnosť, v ktorej spochybňoval trvanie podmienok pre zaistenie nároku poškodených v uvedenom rozsahu, namietal výšku, resp. samotnú existenciu údajne spôsobenej škody, relevanciu dôkazov, z ktorých má výška škody vyplývať. Uviedol, že pokiaľ nie je zákonným spôsobom, ak nie čo i len v absolútnej rovine, tak aspoň v rovine vyvracajúcej dôvodné pochybnosti preukázaná škoda, ktorá mala poškodenému subjektu vzniknúť, nie je možné hovoriť o zákonom rozhodnutí týkajúcom sa zaistenia nároku poškodeného pre náhradu škody. Poukazoval tiež na markantný rozdiel medzi ohodnotením zaisteného majetku – nehnuteľností v odbornom vyjadrení realitnej kancelárie a v posudku č. 50/2018 vypracovaného znalcom Ing. Villantom (posudok obstaraný sťažovateľom, pozn.) na strane jednej a v posudku č. 1/2018 vypracovaného znalcom Ducsayom z iniciatívy orgánov činných v trestnom konaní na strane druhej, kde rozdiel v hodnote nehnuteľností predstavuje približne 200 000 €. Namietal, že rozšírenie zaistenia o ďalší majetok nebolo súladné so zákonom. Po zaistení nároku počas dlhého obdobia nedošlo k prevereniu výšky skutočne vzniknutej škody ani k prevereniu hodnoty už zaisteného majetku. Sťažovateľ tiež argumentoval, že postupom orgánov činných v trestnom konaní sú mu spôsobované existenčné problémy, nemal možnosť uhrádzať mzdy zamestnancom spoločnosti [REDACTED]. S odstupom dvoch rokov došlo k výraznej zmene stavu spoločností [REDACTED], a [REDACTED], ktoré majú oproti minulému stavu kladné vlastné imanie, a to v hodnote 140 629 € ([REDACTED]) a 39 793 € ([REDACTED]). Hodnota obchodných podielov v týchto spoločnostiach je preto v úplne inej výške, ako to bolo v čase vydania rozhodnutia.

7. Okresným súdom bola uznesením sp. zn. 48 Tp 33/2019 z 20. novembra 2019 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) sťažnosť sťažovateľa zamietnutá ako nedôvodná. V uznesení okresného súdu sa sudca pre prípravné konanie v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím prokurátora a odôvodnením jeho rozhodnutia, rozhodnutie aj postup, ktorý mu predchádzal, považoval sudca pre prípravné konanie za zákonné a správne.

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že okresný súd ignoroval jeho argumenty, nové skutočnosti, uznesenie okresného súdu je arbitrárne, nepreskúmateľné, pričom sťažovateľ uvádza:

*„Na argumentáciu obvineného... nebolo vôbec prihliadané, neboli vôbec hodnotené dôkazy a nové skutočnosti - aktuálne daňové priznania vykazujúce hodnotu vlastného imania spoločností v ktorých má obvinený zaistené obchodné podiely v hodnote 100%, rozpor v znaleckých posudkoch o viac ako 200.000 Eur vôbec súd nezmienil a teda je dôvodné sa domnievať, že súd tieto dôkazy predložené obvineným nehodnotil vôbec.*

*Oba posudky ohodnocovali zaistené pozemky... identickou metódou polohovej diferenciacie a k rovnakému dátumu s výsledkom 10 násobného rozdielu.*

*Prokurátor a ani súd nepovažovali za potrebné skúmať, vysvetliť či hodnotiť tieto dôkazy, ktoré vzbudzujú dostatočne odôvodnenú obavu obhajoby, že prichádza k zámernému podhodnocovaniu zaisteného majetku obvineného čím prichádza k porušeniu ustanovenia § 50 ods. 1 Tr. por. kedy nárok poškodeného možno zaistiť až do pravdepodobnej výšky škody ktorá je v tomto prípade mnohonásobne už prevýšená!*

*... je nezákonné popierať či ignorovať dôkazy, ktoré zabezpečil obvinený na svoju obhajobu a brať v úvahu iba dôkazy, ktoré sú v neprospech obvineného...*

*Je zarážajúce, že súd sa stotožnil s názorom prokuratúry, ktorá sama paradoxne dokonca tvrdí, že pri stanovení hodnoty obchodných podielov je rozhodujúce vlastné imanie spoločnosti a po uvedení rozhodného faktu a predložení dôkazu obhajobou (daňové priznania 2018 ktoré majú v súčasnosti kladné vlastné imanie [REDACTED] ktoré činí hodnotu + 140 629 Eur a v prípade spoločnosti [REDACTED] je táto hodnota + 39 373 Eur ) je tento dôkaz odignorovaný v celom rozsahu !“*

9. Sťažovateľ tiež namieta nesprávne určenie hodnoty obchodných podielov v odbornom vyjadrení organizácie [REDACTED] Je názoru, že hodnota obchodného podielu v sebe zahŕňa mnoho markantov (napr. skladové zásoby, hnutelný majetok, dlhodobý obstaraný majetok, aktíva a iné hodnoty vyjadriteľné v peniazoch), v odbornom vyjadrení je navyše uvedená rozporuplná skutočnosť, a to že dlhodobý obstaraný majetok spoločnosti [REDACTED] je v hodnote 370 240 €, avšak „nie je možné určiť

o aký majetok ide“. Spoločnosť [REDAKOVANÉ] nepochopiteľne vyjadruje hodnotu podniku ako nulovú napriek majetku v hodnote prevyšujúcej celú dosiaľ neustálenú škodu. Odborné vyjadrenie nezahŕňa ďalšie rozhodné faktory ako napr. skladové zásoby, obežný majetok, know-how a iné. Hodnota obchodných podielov nemôže vychádzať iba z vlastného imania, pretože nevyjadruje všeobecnú hodnotu podniku v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov.

10. Markantný rozdiel sťažovateľ vidí aj pri stanovení hodnoty lesných pozemkov, ktoré boli znalcom Ing. Jánom Bahýľom ohodnotené znaleckým posudkom [REDAKOVANÉ] na sumu 1 290,28 €, avšak v zmysle odborného vyjadrenia spoločnosti [REDAKOVANÉ], ich hodnota dosahuje 40 403,79 €.

11. Ďalej sťažovateľ uvádza: „Po sčítaní hodnoty uvádzanej v predložených dôkazoch obhajobou je hodnota zaisťovaného majetku a majetkových práv obvineného vyčíslená nasledovne :

a) Finančné prostriedky na bankových účtoch v hodnote 127.458,78 EUR

b) zaistenie obchodných podielov spoločnosti [REDAKOVANÉ], s.r.o. vychádzajúc z aktuálneho daňového priznania z roku 2018 príloha č.11 a ukazovateľa na ktorý sa odvoláva prokuratúra - vlastného imania spoločnosti [REDAKOVANÉ] v hodnote min. + 140 629 Eur a v prípade spoločnosti [REDAKOVANÉ] v hodnote + 39 373 Eur a dlhodobo obstaraného hnutel'ného majetku spoločnosti [REDAKOVANÉ] v hodnote 370 240 Eur

c) Lesných pozemkoch ohodnotených odborným vyjadrením spoločnosti [REDAKOVANÉ] 40.403,79 EUR

d) hnutel'ného majetku zbrani vo vlastníctve obvineného v hodnote stanovenej znalcom Ing. Borisom Lizoňom na hodnotu 5.170,00 €, znalecký posudok [REDAKOVANÉ]

e) Pozemky ohodnotené v zmysle znaleckého posudku [REDAKOVANÉ] Ing. Petra Villanta stanovujúceho hodnotu na 222.000,00 EUR

*Celková hodnota ktorá vychádza z reálnych dôkazov, odborným odhadom organizácií a znalcov činí hodnotu 945.278.57 EUR čo je viac ako trojnásobok neoverenej škody čím sa súd ani prokurátor v napadnutom uznesení odmietli zaoberať!“*

12. Sťažovateľ namieta, že jeho majetok je výrazne podhodnocovaný, požaduje obmedzenie rozsahu zaistenia. Tvrdí, že aj napriek ním namietaným skutočnostiam vád prekladu, zabezpečenia nového prekladu, posudkov či odborných vyjadrení na vlastné náklady sa prokurátor ani súd nemali potrebu zaoberať odstránením rozporov v týchto dôkazoch.

13. Tiež uvádza: *„Uznesenie okresného súdu Žilina z 20.11.2019 sp. zn. 48Tp/33/2019 napádam ďalej pre nesprávnosť výroku uznesenia v zmysle, § 189 ods. 1 písm. a) Tr. por. ktoré zavádzajúco a chybné interpretuje na str. 3, že... podľa obvineného vyplýva, že je prakticky vylúčené, že by spoločnosť [REDAKOVANÉ] nedodala násypový materiál v množstve, ktoré si uplatnila vystavením faktúry. Takéto tvrdenie súdu v uznesení je v hrubom a zásadnom rozpore s tvrdeniami a obhajobou obvineného. Obvinený od počiatku namieta tieto skutočnosti a predmetné vyjadrenie je z uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a nie vyjadrením obvineného. Ďalšie interpretácie súdu v predmetnom napadnutom uznesení na str.3 sú pomotané a znepríehľadňujú celé konanie, keď sú vyjadrenia vyšetrovateľa či prokurátora prezentované ako vyjadrenia obvineného čím je navodzovaný stav, že obvinený prezentuje vyjadrenia, ktoré sú v jeho neprospech za svoje!*

*... základná zásada trestného konania zdržanlivosti a primeranosti je pri rozhodovaní o zaistení nároku poškodeného na náhradu škody konkretizovaná tak, že zaistenie je možné len do pravdepodobnej výšky škody spôsobenej trestným činom...*

*Súd napadnutým uznesením, ktorým zamietol moju sťažnosť proti prvostupňovému rozhodnutiu prokurátora, zásadným spôsobom porušil tento zákonný limit zaistenia majetku a majetkových práv...*

*... prokurátor nevykonal od vydania prvého uznesenia z 28.4.2017 o zaistení majetku a majetkových práv žiaden úkon smerujúci k zisteniu hodnoty majetku a majetkových práv zaistených týmto prvým zaistovacím rozhodnutím prokurátora; takéto zistenie mohlo*

zabrániť vydaniu druhého zaistovacieho rozhodnutia z 5.12.2017 (ide o obdobie viac ako 7 mesiacov !),

... kvôli tomuto nezákonnému postupu prokurátora, resp. jeho nekonaniu, som k sťažnosti pripojil mnou obstarané dôkazy potvrdenie (odborné vyjadrenie od subjektu ■■■■■ - pozemky ) o trhovej hodnote jedného druhu majetku zaisteného uznesením prokurátora z 28.4.2017 - nehnuteľností, a to v peňažnom vyjadrení 287 068,14 eura, teda v sume, ktorá už len ohľadom tohto zaisteného majetku prevyšuje pravdepodobnú výšku škody spôsobenú trestným činom (282 654.20 eura); navyše som prokurátora 28.11.2017 upovedomil o zvýšení základného imania v spoločnosti ■■■■■ a jeho splatenie v plnej výške v novej hodnote 301 639,- eura k 17.11.2017

- orgány činné v trestnom konaní konkrétnym preverovaním v čase od 14.7.2017 (dátum podania návrhu poškodených na rozšírenie zaistenia ich nároku na náhradu škody) do vydania druhého zaistovacieho rozhodnutia prokurátora z 5.12.2017 nezistili žiadne skutočnosti o marení alebo sťažovaní uplatnenia nároku poškodených na náhradu škody z mojej strany a aj napriek tomu bolo uznesenie zo dňa 5.12.2017 prokurátorom vydané.“

14. Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález v znení:

«1. Základné právo sťažovateľa, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- právo zákonného obmedzenia základných práv a slobôd ktoré musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky zákonom podľa čl. 4 ods. 1, ods. 3 Listiny základných práv a slobôd,

právo na pokojné užívanie svojho majetku podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 1 Protokolu č. 1, prvá a druhá veta) a právo vlastníť majetok podľa čl. 20, prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, právoplatným uznesením Okresného súdu Žilina z 20.11.2019, sp.zn. 48Tp/33/2019 porušené bolo.

2. Zrušuje uznesenie Okresného súdu Žilina z 20.11.2019, sp. zn. 48Tp/33/2019

3. Zrušuje uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina z 29.10.2019, sp. zn. 2Pv 688/16/5511-253 a zrušuje zaistenie majetku obvineného v celom rozsahu

*vychádzajúceho z uznesenia Okresnej prokuratúry Žilina sp.z. 2 Pv 688/16/5511-29 z 28.4.2017 a následného „doblokovania“ z 5.12.2017 sp.z. 2 Pv 688/16/5511-125 nakoľko dôvody pre ktoré boli rozhodnutia vydané sú nezákonné.»*

## **II.**

### **Relevantná právna úprava**

15. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

16. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

17. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

18. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

19. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,

- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

20. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

21. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

22. Podľa čl. 4 ods. 1 listiny povinnosti možno ukladať iba na základe zákona a v jeho medziach a len pri zachovaní základných práv a slobôd.

23. Podľa čl. 4 ods. 3 listiny zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré splňajú ustanovené podmienky.

24. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

25. Podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

26. Podľa § 50 ods. 1 Trestného poriadku ak je dôvodná obava, že uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom bude marené alebo sťažované, možno nárok až do pravdepodobnej výšky škody zaistiť

- a) na majetku obvineného,
- b) na majetkových právach obvineného v právnickej osobe, v ktorej má obvinený majetkovú účasť,

c) na majetkových právach právnickej osoby, v ktorej obvinený

1. má majetkovú účasť, alebo

2. je štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, členom iného orgánu, prokuristom, vedúcim organizačnej zložky podniku, ktorý je zapísaný do obchodného registra, alebo vedúcim podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra,

ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin, za ktorý je trestne stíhaný obvinený, bol spáchaný v mene alebo v prospech tejto právnickej osoby,

d) na majetkových právach právnickej osoby, v ktorej má priamu alebo nepriamu majetkovú účasť právnická osoba, v ktorej obvinený

1. má majetkovú účasť, alebo

2. je štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, členom iného orgánu, prokuristom, vedúcim organizačnej zložky podniku, ktorý je zapísaný do obchodného registra, alebo vedúcim podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra,

ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin, za ktorý je trestne stíhaný obvinený, bol spáchaný v mene alebo v prospech tejto právnickej osoby,

e) na ostatných majetkových právach obvineného.

27. Podľa § 51 ods. 2 Trestného poriadku zaistenie treba obmedziť, ak sa ukáže, že nie je potrebné v rozsahu, v akom bolo nariadené. Ak boli zaistením postihnuté veci patriace inej osobe ako obvinenému alebo právnickej osobe uvedenej v § 50 ods. 1, vyjmú sa zo zaistenia.

28. Podľa § 52 Trestného poriadku proti rozhodnutiu podľa § 50 a 51 je prípustná sťažnosť, ktorá má, ak ide o zrušenie zaistenia, jeho obmedzenie alebo vyňatie zo zaistenia, odkladný účinok.

### III.

#### Predbežné prerokovanie návrhu

29. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta neodôvodnenosť, arbitrárnosť napadnutého uznesenia okresného súdu, tvrdí, že okresný súd nebral do úvahy skutočnosti a dôkazy predstreté sťažovateľom. Sťažovateľ rozporuje existenciu a výšku škody, poukazuje na skutočnosť, že hodnota zaistených nehnuteľností je niekoľkonásobne vyššia než hodnota určená znaleckými posudkami vypracovanými na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní. Tiež uvádza, že vlastné imanie obchodných spoločností je kladné, pričom tieto vlastnia aj majetok nezanedbateľnej hodnoty, čo má za následok, že hodnotu obchodných podielov v obchodných spoločnostiach nemožno považovať za nulovú. Sťažovateľ napokon poukazuje aj na pochybenie okresného súdu, ktorý sťažovateľovi pričítava vyjadrenia, ktoré sú v skutočnosti vyjadreniami orgánov činných v trestnom konaní.

30. Z príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že podľa znaleckého posudku [REDACTED] z 12. apríla 2018 vypracovaného doc. Dr. Ing. Ladislavom Ducsayom všeobecná hodnota pozemkov evidovaných na [REDACTED], [REDACTED], katastrálne územie [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] katastrálne územie [REDACTED] (v rozsahu spoluvlastníckych podielov sťažovateľa) predstavuje hodnotu 21 000 €.

31. Podľa znaleckého posudku [REDACTED] z 20. apríla 2018 vypracovaného Ing. Petrom Villantom všeobecná hodnota pozemkov evidovaných na [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] katastrálne územie [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] katastrálne územie [REDACTED] [REDACTED] (v rozsahu spoluvlastníckych podielov sťažovateľa) predstavuje hodnotu 222 000 €.

32. Podľa znaleckého posudku [REDACTED] z 25. mája 2018 vypracovaného Ing. Jánom Bahýľom, PhD., všeobecná hodnota lesných pozemkov evidovaných na [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], katastrálne územie [REDACTED] (v rozsahu spoluvlastníckych podielov sťažovateľa) a lesného porastu na týchto pozemkoch predstavuje hodnotu celkovo 1 290,28 €, z toho hodnota pozemkov je 406,08 € a lesného porastu 884,20 €.

33. Podľa potvrdenia [REDACTED] z 23. januára 2018, obvyklá „tržná“ hodnota pozemkov sťažovateľa je 287 068,14 €.

34. Podľa inzerátu uverejneného na internetovej stránke [www.topreality.sk](http://www.topreality.sk) pozemok pre rodinné domy s výmerou [REDACTED] bol ponúkaný za cenu 5 €/m<sup>2</sup>, celkovo 87 425 €.

35. Podľa výpisov z účtov predložených sťažovateľom:

- na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED] majiteľom ktorého je spoločnosť [REDACTED], sú k 31. decembru 2019 peňažné prostriedky vo výške 94 969,42 €,

- na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, ktorého majiteľom je spoločnosť [REDACTED], sú k 31. decembru 2019 peňažné prostriedky vo výške 30 979,43 €,

- na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, ktorého majiteľom je sťažovateľ, sú k 31. decembru 2019 peňažné prostriedky vo výške 1509,93 €.

36. Podľa vyjadrenia znaleckej organizácie [REDACTED], z 28. marca 2018 na základe predložených listinných materiálov je možné určiť hodnotu obchodných podielov spoločnosti [REDACTED] a [REDACTED], ale táto hodnota sa s veľkou pravdepodobnosťou blíži k nule.

37. Podľa účtovnej závierky obchodnej spoločnosti [REDACTED], zostavenej k 31. decembru 2016 vlastné imanie spoločnosti predstavuje hodnotu -35 684 €, podľa účtovnej závierky obchodnej spoločnosti [REDACTED], zostavenej k 31. decembru 2016 vlastné imanie predstavuje hodnotu -175 774 €.

38. Podľa účtovnej závierky obchodnej spoločnosti [REDACTED], zostavenej k 31. decembru 2018 vlastné imanie spoločnosti predstavuje hodnotu +140 629 €, podľa účtovnej závierky obchodnej spoločnosti [REDACTED], zostavenej k 31. decembru 2018 vlastné imanie predstavuje hodnotu +39 793 €.

39. V zmysle znaleckého posudku [REDACTED] z 15. marca 2018 vypracovaného Ing. Borisom Lizoňom všeobecná hodnota zaistených zbraní sťažovateľa predstavuje sumu 5 170 €.

40. Vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd uvádza, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť, a preto prípadné porušenie týchto práv je potrebné posudzovať spoločne (II. ÚS 71/97, III. ÚS 470/2010, IV. ÚS 438/2010, IV. ÚS 195/07).

41. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej čl. 46 ods. 1 ústavy (obdobne, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) je prvotným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany zaručenej ústavou v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy).

42. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov.

43. Odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a tiež právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

44. Ústavný súd konštatuje, že nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach

a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05, III. ÚS 337/2018).

45. Pokiaľ sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vyjadruje nesúhlas so skutočnosťami a z nich plynúcimi závermi znaleckej organizácie [REDAKOVANÉ], o nulovej hodnote obchodných podielov spoločnosti [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], uvedenými vo vyjadrení z 28. marca 2018, o ktoré sa (okrem iného) opiera uznesenie prokurátora, k tomuto ústavný súd uvádza, že sťažovateľ mal možnosť namietať tieto okolnosti v sťažnosti proti uzneseniu prokurátora. Z obsahu sťažnosti podanej podľa Trestného poriadku, ktorej fotokópiu sťažovateľ k ústavnej sťažnosti priložil, však vyplýva, že v nej sťažovateľ nerozporoval predmetné odborné vyjadrenie argumentáciou, ktorú použil v ústavnej sťažnosti (pozri bod 9 tohto uznesenia), ale poukazoval iba na skutočnosť, že situácia spoločnosti [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], sa od odborného vyjadrenia znaleckej organizácie [REDAKOVANÉ], zmenila. Ústavná sťažnosť je preto v časti, v ktorej sťažovateľ namieta nesprávnosť tvrdení obsiahnutých vo vyjadrení znaleckej organizácie [REDAKOVANÉ], neprípustná podľa § 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a v tejto časti bolo nutné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

46. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť aj absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takého

práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06, III. ÚS 79/2012).

47. Vo vzťahu k posúdeniu kvality odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že odôvodnenie uznesenia prokurátora a uznesenia okresného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože konanie prokurátora a konanie okresného súdu z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09, IV. ÚS 86/2011).

48. Existencia škody je zákonným znakom trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona, pre ktorý bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie, pričom z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozhodnutie o vznesení obvinenia je právoplatné. Keďže sťažovateľovi bolo právoplatne vznesené obvinenie okrem iného pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona, možno byť toho názoru, že zo zistených skutočností po začatí trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver, že sťažovateľ svojím protiprávnym konaním spôsobil škodu veľkého rozsahu. Relevancia dôkazov preukazujúcich ne/existenciu škody a jej konkrétnu výšku, ich výpovedná hodnota a vierohodnosť je predmetom posúdenia vo veci samej. Definitívny záver o ne/existencii škody, jej rozsahu bude môcť byť ustálený na základe vykonaného dokazovania a jeho následného vyhodnotenia, ide o posúdenie veci samej, preto pre účely zaistenia nároku poškodených, resp. jeho obmedzenia ani nemožno robiť definitívny záver o rozsahu škody, ktorý sťažovateľ spochybňuje, posudzovať vierohodnosť, výpovednú hodnotu „vážiacich lístkov“, faktúr a pod. Ústavný súd dodáva, že pre účely zaistenia nároku poškodeného sa v trestnom konaní vychádza z pravdepodobnej výšky škody (§ 50 ods. 1 Trestného poriadku), ktorá v predmetnej veci sťažovateľa predstavuje sumu 282 654,20 €, ktorá bola ustálená orgánmi činnými v trestnom konaní.

49. Vo vzťahu k tvrdeniam sťažovateľa, že hodnota zaistených nehnuteľností je omnoho vyššia, než aká bola určená znaleckými posudkami vypracovanými na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní, a že vlastné imanie obchodných spoločností [REDACTED]

s. r. o., a [REDACTED], v súčasnosti dosahuje kladnú hodnotu, pričom spoločnosť [REDACTED], má dlhodobu obstaraný hnutelný majetok v hodnote 370 240 €, ústavný súd poukazuje a zotrváva na svojich skorších záveroch vyjadrených v uznesení ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 246/2018 v obdobnej veci sťažovateľa, podľa ktorých „... *Reálna hodnota zaisteného nehnuteľného majetku sťažovateľa, ktorá by sa vyjadrila v cene dosiahnutej napr. pri jeho nútenom exekučnom predaji, by mohla byť rovnako dobre výrazne vyššia, ale aj nižšia, než z akej hodnoty sťažovateľ na základe ním zisťovaných cenových relácií vychádzal. Naproti tomu hodnota finančných prostriedkov na účtoch a vkladnej knižke je už teraz objektívne a reálne daná. Vychádzajúc z pomerne nízkej sumy týchto finančných prostriedkov (v porovnaní s tvrdou výškou škody takmer 300 000 €), možno napokon dospieť k záveru, že doteraz realizované zaistenie majetku sa dá považovať za primerané...“.* Závery o cene dosiahnutej pri speňažení nehnuteľného majetku možno tiež vziať na obchodné podiely.

50. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na bankových účtoch, ktoré sú postihnuté zaistením, sú aktuálne finančné prostriedky vo výške 127 458,78 € (94 969,42 € k 31. decembru 2019 na účte číslo [REDACTED] [REDACTED] vedenom v [REDACTED] majiteľom ktorého je spoločnosť [REDACTED], 30 979,43 € k 31. decembru 2019 na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, ktorého majiteľom je spoločnosť [REDACTED], 1 509,93 € k 31. decembru 2019 na účte číslo [REDACTED] vedenom v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], pobočka zahraničnej banky, ktorého majiteľom je sťažovateľ). Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neuvádza, aká suma finančných prostriedkov sa nachádza na vkladnej knižke, pričom vo vzťahu k vkladnej knižke nepredložil žiadne listinné dôkazy. Za tohto stavu ústavný súd vychádza z toho, že čiastka na vkladnej knižke je zanedbateľná, z uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 246/2018 vyplýva, že na vkladnej knižke boli k 1. marcu 2018 uložené finančné prostriedky v sume 358,03 Kč. Z uvedeného je zrejmé, že zaistené finančné prostriedky nedosahujú ani polovicu predpokladanej škody. Berúc do úvahy okolnosť, že ostatný zaistený majetok môže mať pri jeho speňažení reálne diametrálne odlišnú hodnotu oproti hodnotám deklarovaných sťažovateľom (a to nielen vyššiu,

ale aj nižšiu), zaistenie nároku poškodených tak, ako bolo vykonané, nemožno považovať za neprimerané vo vzťahu k predpokladanej výške škody (viac ako 280 000 €), a preto ani zamietnutie sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu prokurátora, ktorým nebolo vyhovené žiadosti sťažovateľa o obmedzenie zaistenia nároku poškodených, nemožno označiť za ústavne neudržateľné.

51. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti napadnutému uzneseniu okresného súdu vytýka, že v ňom súd v odôvodnení na strane 3 uviedol: „... podľa obvineného vyplýva, že je prakticky vylúčené, že by spoločnosť [REDAKOVANÉ] nedodala násypový materiál v množstve, ktoré si uplatnila vystavením faktúry...“, teda vyjadrenia vyšetrovateľa či prokurátora súd prezentuje ako vyjadrenia sťažovateľa, ktoré sú v jeho neprospech. Ústavný súd dáva sťažovateľovi za pravdu, že uvedená citácia v odôvodnení napadnutého uznesenia okresného súdu nie je správna, pretože zo sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu prokurátora vyplýva, že formuláciu „... je prakticky vylúčené že by spoločnosť [REDAKOVANÉ] nedodala násypový materiál v množstve, ktoré si uplatnila vystavením faktúry...“, sťažovateľ neuvádzal ako svoje vyjadrenie, ale iba ako citáciu z uznesenia vyšetrovateľa z 8. marca 2017. Táto formulácia pripisovaná okresným súdom v odôvodnení napadnutého uznesenia sťažovateľovi je však súčasťou tej časti odôvodnenia rozhodnutia, v ktorej okresný súd iba zhrnul argumentáciu sťažovateľa uvedenú v sťažnosti, nejde o vlastné závery, právne úvahy okresného súdu, na ktorých je založené napadnuté uznesenie. Vzhľadom na celkový obsah napadnutého uznesenia nemožno dospieť k záveru, že by táto nesprávna formulácia okresného súdu mala vplyv na jeho rozhodnutie o sťažnosti sťažovateľa. Ide len o zjavnú nesprávnosť, ktorej sa dopustil okresný súd, čo celkom zjavne nepredstavuje taký nedostatok napadnutého uznesenia, ktorý by spôsobil jeho arbitrárnosť.

52. Námietku o nemožnosti vyplácať mzdy zamestnancom spoločnosti [REDAKOVANÉ], sťažovateľ v sťažnosti proti uzneseniu prokurátora bližšie nekonkretizoval, ide o tvrdenia všeobecného charakteru, ktoré sťažovateľ nedoplnil o podstatné, bližšie skutočnosti (akými sú napríklad počet zamestnancov, objem peňažných prostriedkov, ktorý mal byť mesačne vynaložený na výplatu miezd, ako po zaistení nároku poškodených dosiaľ prebiehala výplata miezd, resp. či spoločnosť nevypláca mzdy už od zaistenia

peňažných prostriedkov na jej účte a pod.), na základe ktorých by námietka sťažovateľa nadobudla „reálne kontúry“. Ústavný súd konštatuje, že námietka sťažovateľa obsiahnutá v sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu prokurátora vzhľadom na jej všeobecný, vágny charakter nedosahuje takú relevanciu, aby stav, keď sa okresný súd k predmetnej námietke v napadnutom uznesení osobitne nevyjadril, považoval ústavný súd za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie dosahujúce ústavnoprávnu intenzitu. Napokon ani argumentácia sťažovateľa obsiahnutá v samotnej ústavnej sťažnosti neindikuje, že by zamestnancom spoločnosti [REDAKOVANÉ], z dôvodu zaistenia majetku v súvislosti s trestným stíhaním sťažovateľa neboli mzdy vyplácané.

53. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu nevykazuje znaky svojvôle, neodôvodnenosti a ústavný súd ho považuje za ústavne udržateľné. Keďže ústavný súd nezistil existenciu možnej príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a uznesením okresného súdu, ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

54. Sťažovateľ porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu odvíja od porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Práve s ohľadom na argumentačné prepojenie oboch uvedených obsahových častí ústavnej sťažnosti nemohlo v dôsledku absencie porušenia základného práva zaručeného podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dôjsť ani k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu, a preto aj v tejto časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

55. Osobitne, čo sa týka namietaného porušenia sťažovateľom označeného „*práva zákonného obmedzenia základných práv a slobôd, ktoré musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky zákonom podľa čl. 4 ods. 1 a 3 listiny*“, ústavný súd vo vzťahu k čl. 4 ods. 1 a 3 listiny [s ktorým korešponduje čl. 13 ods. 1 písm. a)

a čl. 13 ods. 3 ústavy] uvádza, že predmetné články majú povahu ústavného princípu, t.j. jeho obsahom nie sú základné ľudské práva a slobody, a preto nie sú priamo aplikovateľné v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (I. ÚS 32/98, IV. ÚS 258/2010, II. ÚS 52/2017). Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť aj vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 4 ods. 1 a 3 listiny odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

56. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa vymedzených v petite sťažnosti (zrušenie uznesení).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. augusta 2020

Martin Vernarský  
predseda senátu